

[Justitsministeren.]
ler Fængselsafdelinger i saa stort Omfang, som dette overhovedet efter Forholdene lader sig gøre.

Med Hensyn til de kvindelige Varetægtsarrestanter, der i mange Tilfælde maa blive hensiddende i Arresthuset i den Jurisdiktion, hvor Undersøgelsen imod dem foregaar, vil man dog for de ganske smaa Arresthuses Vedkommende af økonomiske Grunde altid være henvist til ligesom nu at lade Tilsynet foregaa ved Arrestforvarerens Hustru. Men det kan jo ogsaa meget vel lade sig gøre; det kan stærkt indskræpes, at Arrestforvareren ikke maa indfinde sig i Arresten hos en kvindelig Arrestant, og paa dette Punkt tror jeg, man kan have megen Tillid til det Tilsyn, som Arrestforvarerens Hustru vil føre med Arrestforvareren selv — hun vil efter al Sandsynlighed ikke have ham alt for meget ind i Cellen til de kvindelige Arrestanter.

For at ordne denne Sag paa den for Kvinderne bedst mulige Maade er der i Dag fra Justitsministeriet udsendt et Cirkulære til samtlige Amtmænd og Arrestinspektører, d. v. s. Politimestre, hvori Opmærksomheden henledes paa Bestemmelsen i Reglement for Arrestvæsenet af 7. Maj 1846 angaaende Visitation af og Tilsyn med kvindelige Arrestanter, og det indskræpes, at der i Medfør af denne Bestemmelse bør drages Omsorg for, at det umiddelbare Tilsyn med de kvindelige Arrestanter i videst muligt Omfang føres enten af Arrestforvarerens Hustru eller af en anden dertil egnet, paalidelig Kvinde.

Dette indskræpes som den gamle Bestemmelse, og saa tilføjes der følgende nye Bestemmelse:

„Der bør derhos i ethvert Arrestlokale, hvori der hensidder kvindelige Arrestanter, forefindes Opflag om, at saadanne Arrestanter har Adgang til at faa den Kvinde i Tale, som tilser de kvindelige Arrestanter.“

Det vil altsaa herefter være indlysende og tydeligt for enhver kvindelig Arrestant, at hun har Krav paa at blive tilset af en Kvinde og kan forlange, naar hun er kommet ind i Cellen, at faa denne Tilsynskvinde i Tale.

Naar der staar „i videst muligt Omfang“, er det, fordi der er visse Tilfælde af Tilsyn med Kvinderne, som det er umuligt at forbyde Arrestforvareren at føre. Naar kvindelige Arrestanter har Gaardtur, det vil altsaa sige er nede i Fængselets Gaard for at trække frisk Luft og faa Motion,

maa Arrestforvareren kunne sidde i sit Kontor og føre Tilsyn med dem, idet det i mange Arresthuse er indrettet saaledes, at Arrestforvareren fra et Vindue i sit Kontor kan overse samtlige Arrestgaarde. Da Nød bryder alle Love, er det ogsaa en Selvfølge, at hvis der opstaar Ildebrand eller anden Fare, maa Arrestforvareren være berettiget til at forsøge paa at redde kvindelige Arrestanter lige saa vel som mandlige; Blufærdigheden skal jo ikke drives saa stærkt, at man lader Kvinderne indebrænde.

Men helt kan Tilsynet ved Kvinder altsaa ikke gennemføres, før Staten i fuldt Omfang faar Fængselsvæsenet i sin Haand.

Jeg haaber, at de Oplysninger, jeg her har givet, vil bidrage til at berolige de opskræmte Sind, som jeg har Grund til at tro findes for Tiden i stort Omfang.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslag til Borgerlig Straffelov (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 119 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Forslag til Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 119 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Fra Folketingsmændene Axel Dam, Hans Hansen og Geert-Jørgensen har jeg modtaget følgende Skrivelse:

„Til Folketingets Formand.

Da det af Retsforbundets tre Repræsentanter i Oktober Maaned indleverede Forslag til Beslutning nu er blevet forældet, og da det er blevet overflødiggjort ved den af Holstein og undertegnede stillede Forespørgsel til Statsministeren, ønsker vi herved at trække vort Forslag til Beslutning tilbage.

Den 22. Januar 1930.

Axel Dam. Hans Hansen.
A. Geert-Jørgensen.“

Forslaget til Beslutning er saaledes taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.